

دو فیلم با یک بلیت

این گفت‌وگو با دو تن از جوانان هنرمند کشورمان در زمینه سینما و نمایش (تئاتر) انجام شده است. آن‌ها از رشته هنر سخن گفته‌اند و سعی کرده‌اند راهکارهایی برای ورود به رشته‌های هنری ارائه دهند.

«شهرشید» را در بخش کودک و نوجوان نوشتم. نمایشنامه «راند به راند» در حال مذاکره برای چاپ است و از دیگر کارهایم نمایش نامه «لس» است که اشتراکی با خانم مهسا مهاجری به نگارش در آمد.

آینده خودتان را چطور می‌بینید؟

تنها کسی می‌تواند چالش‌های زندگی را پشت سر بگذارد که به آینده خودش امیدوار باشد و در مسیر درست حرکت کند. انسان به امید زنده است و همین انگیزه پیشرفت می‌شود. من آینده خودم را روشن می‌بینم و این دلیل اصلی تلاش‌هایم است.

اگر زمان به عقب برگردد، دوباره در این رشته تحصیل می‌کنید؟

قطعاً همین‌طور است؛ تمام سختی‌ها و چالش‌های این رشته لذت‌بخش هستند.

تأثیر استادان را در پیشرفتتان چقدر می‌دانید؟

اکثر استادان بنده در سینما و نمایش فعال بودند، از جمله: آقای آرش قاسمی، زنده‌یاد استاد عزت‌الله جامعی، استاد خلیل زاده. آن‌ها در بستر هنری فعالیت داشتند و در بخش عملی کمک خاصی به من کردند.

نمایش‌نامه‌نویسان مورد علاقه شما چه کسانی هستند؟

نویسنده مورد علاقه‌ی من در متن‌های اروپایی هنریک ایبسن است. در ایران هم عباس نعل‌بندیان.

گفت‌وگو را با آقای وحید انجامی‌پناه شروع می‌کنیم. او متولد شیراز است و دوره هنرستان را در رشته الکترونیک تحصیل کرده است. تحصیلات لیسانس را در رشته سینما و فوق‌لیسانس را در رشته ادبیات نمایشی ادامه داده است.

درباره انتخاب رشته‌تان بگوید.

دلیل اصلی ورود من به رشته ادبیات نمایشی، دغدغه‌های جامعه و خودم بود که می‌توانستم به زبان نمایش‌نامه آن‌ها را بیان کنم. در کل تأثیر گذاشتن برای من بسیار اهمیت داشت که از طریق نمایش توانستم به آن برسم.

تدریس هم می‌کنید؟

خیر. هنوز شاگردم و باید یاد بگیرم. به نظر من، یکی از بزرگ‌ترین مشکلاتی که امروزه در جامعه نمایش دارد اتفاق می‌افتد، همین است که افراد تازه‌کار در این رشته، مشغول تدریس هم می‌شوند. استادی می‌گفت: در نمایش استاد زیاد است و شاگرد کم!

به‌طور مختصر شرحی درباره کارهایتان بدهید.

در ابتدا بازیگری می‌کردم. بعد از آن به نویسندگی و کارگردانی گرایش پیدا کردم. اولین نمایش‌نامه‌ای که نوشتم، «هراس از زمین» بود؛ به همراه آقای احمدرضا زنجیرساز آن را به پایان رساندم. این کار ۱۰ جایزه از جشنواره‌های گوناگون کسب کرد. بعد از آن «زالو» را نوشتم که در آثار منتخب جشنواره «چهرزاد» در کتاب چهرزاد به چاپ رسید.

📌 بهترین نمایش نامه‌ای که خودتان نوشتید، کدام است؟

بهترین نمایش نامه‌ای که خیلی دوستش دارم و هنوز به اجرا درنیامده است، نمایش نامه «تن» است که دوست دارم هر چه سریع‌تر به اجرا برسد و مردم از آن استقبال کنند.

📌 میزان علاقه مردم به رشته‌تان را چقدر می‌بینید؟

علاقه مردم به نمایش و فیلم زیاد است، اما به نظرم در این باره با دو مشکل اصلی مواجهیم. اول مشکلات اقتصادی که بسیار زیادند و دوم جریان‌سازی که باید اتفاق می‌افتاد، اما متأسفانه هنوز شاهدش نیستیم.

📌 سخن و حرف آخر؟

هنرمندان نمایش دغدغه معیشت دارند و متأسفانه رسیدگی هم نمی‌شود. این برای هنرمندی که رسالتش هنر است و مجبور می‌شود برای مشکلات معیشتی به کارهای غیره بپردازد و تمرکز اصلی‌اش را از روی هنر بردارد، فاجعه‌بار می‌شود. این شرایط دوگانگی را بین نمایش و فیلم در پی دارد و باعث می‌شود خیلی از هنرمندان تئاتر، بدون هزینه و فقط دلی، کار کنند و این تا کجا ادامه خواهد یافت؟

***

هنرمند بعدی که با ایشان گفت‌وگو کردیم، آقای فرزاد فرزانه، فیلم‌نامه‌نویس مجموعه تلویزیونی «افرا» است.

📌 درباره انتخاب رشته‌تان بگویید.

به نظر من مهم‌ترین دلیل برای ورود به این رشته عشق و علاقه است. در برخی رشته‌های هنری، مثل سینما، گاهی به دلایلی مثل شهرت است، اما اصلی‌ترین دلیل علاقه است. این تفاوت اصلی رشته هنر با دیگر گروه‌های درسی است. اما نکته دیگری که باید به آن توجه داشت، این است که هنرجو باید با هدف‌گذاری وارد رشته موردعلاقه‌اش شود تا در آینده به مشکلات متعدد برنخورد و به موفقیت برسد.

📌 در چه رشته‌هایی مشغول تحصیل بودید؟

دوره‌ای در مهندسی تحصیل کردم و با فاصله‌ای وارد هنر شدم. تقریباً در سن ۲۵ سالگی دوباره از لیسانس سینما با گرایش تدوین شروع کردم و بعد ارشد ادبیات نمایشی را ادامه دادم.

من در نوجوانی شیفته سینما بودم و به قولی خوره فیلم! البته شاگرد درس خوانی هم بودم و در آزمون سراسری ریاضی رتبه ۶۰۰ آوردم، اما بعدها فهمیدم مسیری که انتخاب کرده‌ام، با وجود موفقیت در آن، رشته موردعلاقه‌ام نیست.

📌 تدریس هم می‌کنید؟

بسیار علاقه دارم، ولی به دلیل مشغله فیلم‌نامه‌نویسی حرفه‌ای، فرصت آن را نداشته‌ام. اما به نظرم بسیار تأثیرگذار خواهد بود، چون هم‌زمان که استاد به شاگرد آموزش می‌دهد، خودش هم یاد می‌گیرد و این انگیزه

اصلی من برای تدریس است!

📌 لطفاً سوابقی از کارهایتان ارائه بدهید.

غیر از کارهای دانشجویی، مهم‌ترین کاری که انجام داده‌ام، مجموعه تلویزیونی «افرا» بود که در شهریور و مهرماه جاری (۱۴۰۰) از شبکه ۱ پخش شد. کار موفقی بود و این شروع حرفه‌ای کار من بود.

📌 آینده خودتان را چطور می‌بینید؟

زندگی همیشه نوعی پیش‌بینی ناپذیری در خودش دارد و این در رشته هنر بیشتر نمود پیدا می‌کند، چون کار هنری زمان مشخصی ندارد. مثلاً تجربه من در مجموعه افرا این بود که مجبور بودم خیلی وقت‌ها شبانه‌روزی کار کنم. برعکس این شرایط هم ممکن است اتفاق بیفتد!

📌 اگر زمان به عقب برگردد، دوباره در این رشته تحصیل می‌کنید؟

من خیلی خوش‌حالم که رشته هنر را انتخاب کردم. اگر به عقب برگردم، باز هم همین کار را خواهم کرد.

📌 تأثیر دانشگاه و استادان را در پیشرفتتان چقدر می‌دانید؟

سؤال پیچیده‌ای است واقعاً! من از دو جهت پاسخ می‌دهم. از یک طرف، مباحثی که در دانشگاه آموزش می‌دهند، اشکالاتی دارند. در عین حال، درس‌ها و استادانی وجود دارند که هنرجو را به کارکردن و آوار می‌کنند. من شیفته استادانی بودم که به جای امتحان کتبی پایان‌نیم‌سال، پروژه‌هایی مثل فیلم کوتاه به دانشجوی می‌دادند. هرچند کار بسیار سختی است، اما به شدت کمک‌کننده است.

البته از مهم‌ترین ویژگی‌های دانشگاه ارتباطاتی است که در آن شکل می‌گیرند و این ارتباطات، به‌ویژه برای دانشجویان سینما و تئاتر، بسیار اهمیت دارند.

📌 بهترین نمایش نامه‌ای که خوانده‌اید چیست؟

سؤال سختی است، ولی به نظرم من به شکل ویژه به نمایش‌ای از آرتور میلر علاقه دارم. من این نمایش نامه را سه بار خواندم؛ یک‌بار در نوجوانی، قبل از دانشگاه و بار آخر همین اواخر.

📌 بهترین نمایش نامه‌ای که خودتان نوشته‌اید، چیست؟

نمایش نامه‌هایی که خودم نوشته‌ام، غالباً در دوره دانشجویی بودند، ولی بهترینشان نمایش نامه‌ای است به نام «رستم و اسفندیار» که دوست دارم آن را روی صحنه ببرم؛ یک کمدی سوگناک (تراژدی) که کار عملی پایان‌نامه‌اش من است.

📌 میزان علاقه مردم به رشته‌تان را چقدر می‌بینید؟

آثار هنری نمایش و سینما، با وجود سرگرمی‌های جدید، همچنان برای مردم جذاب هستند. هرچند سینما مخاطبان بیشتری دارد، اما نمایش هم مخاطبان خاص خود را دارد.

